

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vasárhelytől, hova egy lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitási cikkek stb. intézendők.

Nyitási cikkek soronként 10 kr-ért közöltnék.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Hivatásos hirdetések külön árszabály szerint számítanak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

A millenium megünnepléséhez.

Magyarország egy ezredéves fennállása méltó megünneplésének programja került napirendre

Történeti tény, hogy ezer esztendeje annak, hogy a magyarok itt laknak, s nemcsak az az ő érdemük, miként önmagukat ezer veszély s annyi viszály között fentartani s a kulturnépek sorába felküzdeni bírták, hanem főképp az, hogy a nyugot-európai civilizáció békés fejlődésének védbástyaül szolgáltak. Nemzetünk e tekintetben jogosan vindikálhatja magának az egész Nyugat-Európa elismerését, a mit hogy tanúsítsanak, legalább ezredéves ünnepélyünk megtartása alkalmából, ohajtjuk és reméljük.

Ezer esztendő a nagy mindenségben, az égi testek életében, a világok idejéhez mérve ugyan nagyon kevés, de egy nemzetnek életében igen jelentékeny mennyiség. És ha még azt is figyelembe vesszük, hogy csak e földön élő nemzeteket, népfajokat számítva, mi magyarok 8 millió számunk daczára is csak maroknyi nép vagyunk: akkor önfeltartási erőnk, bátorságunk és szívósságunk önmagában is dicsőség és biztosítékul szolgál még hosszabb ideig való fennmaradásunkra.

Midőn a magyar nemzet ezeréves európai életét impozáns módon jubilálni fogja, kettős feladatot teljesít, kettős célt akar elérni; egyik szól a multnak, őseinknek, másik a jövőnek, utódainknak.

Visszatekintve, üdvözljük a honalapító ősokeket és a hazának ez ideig fentartóit, elődeinket; kiemeljük érdemeiket, lerójuk hátlankat, kegyeletünk köteles adóját, és ezzel beigazoljuk, hogy nem romlott el a magyar nép, tudja szeretni hazáját és tisztelni ősei emlékeit. Előre nézve, lelkesítjük utódainkat, hogy legyenek méltók a honalapítókhoz s azok örökét megvédjék, megtartsák, mert még jőni kell, még jőni fog egy jobb kor, mely után buzgó imádság epedez százezrek ajakán! . . .

A magyar nemzeti érzület már évek előtt elhatározta az ezredéves fennállás megünneplését; ma a kivitel nagyszerűségére nézve csak nagyobb garanciát látunk abban, hogy a kormány is magáévá tette e nemzeti ügyet és az ünnepély programját is segít megállapítani, s a kivitelben közre fog működni.

Mint tudva van, kilátásba van helyezve ez ünnepély alkalmából egy budapesti világkiállítás megtartása, továbbá a magyar parlamentis palota megnyitása, a szabadság-szobor, a Munkácson emelendő Árpád-szobor, az Andrássy (s tán több) szobor leleplezése, Pusztaszeren a főrendi- és képviselőház országgyűlésének megtartása, talán egy Pantheon megnyitása stb. stb.

Ehhez a nagy nemzeti ünnephez s az ünnepélyességek sorozatához méltó pontozatot indítványozunk mi is, e lapnak szerkesztősége.

Indítványozzuk, hogy e magyar hazának minden hazafias lakosa, a kinek eddigelé idegen hangzásu neve van, a millenium-ünnepély napjáig magyarosítsa meg nevét s e szent ünnepély emlékére mintegy külsőleg is magyar hazafivá keresztelkedjék. A kik ezt megteszik, unokáik is áldani fogják emlékeiket.

Mily lélekemelő lesz az reánk, ha majd az ünnepélyességekre betóduló külföldiek itt mindenfelé csupa magyar nevekkal fognak találkozni, megismerkedni, s kedvezőbb benyomással távoznak, hogy beszéljenek a magyar állam hatalmas megizmosulásáról, fejlődéséről, jövőjéről.

Ezen indítványunk megvalósítását maga a kormány is előmozdithatja hazafias kötelességből akként, hogy a szegényebbeknek a névmagyarosítást díjmentesen (bélyegtelen kérvényekre is) engedélyezné. Az eredmény kellemesen meglepő leendő; az ezredév jubileumának egyik maradandó értékű koszorúját képezendné.

Föl tehát, polgártársak és honfitársak! Készülődjék minden idegen hangzásu családi név birtokosa a nagy nemzeti ünnep megtartásáig nevét megmagyarosítani, hogy ama nagy napon közösen énekelhessük el:

„S merre zugnak hajjai
Tiszának, Dunának,
Árpád hős magzatjai
Felvirágoznak.“

A „Szekelyföld“ lárczája.

Apróságok.

Haladás a khinai udvarnál. Honkongból írják, hogy a császár egy dekretumot adott ki, a mely szerint jövőben a külföldi követeket új-év napján fogadni fogja. Ezen a napon azután a követek tiszteletére nagy ünnepélyt rendeznek. Hogy milyen nagy haladás ez Khinára nézve, kitűnik abból, hogy ez az egyetlen utasítás Fung-chi császárnak tizenkét évi uralkodása alatt. A külföldi követeknek ünnepélyt eddig csak a császár esküvője alkalmával rendeztek. A dekretum elrendeli azt is, hogy más kihallgatások alkalmával is kell ünnepélyeket tartani. Most tehát már kilátás van rá, hogy a császár egy évben egyszer audienciát tart, de az új követeknek mégis kerek egy esztendőig kell várakozniuk, míg szemtől-szembe megláthatják Khina uralkodóját.

Dr. Nansen északsarki expedíciója. Christianiából írják, hogy a dr. Nansen-féle északsarki expedícióban csak norvégek fognak részt venni. Az expedíció már a jövő nyáron utasnak indul. Említve volt, hogy mily segélyben részesíti az állam a bátor vállalkozókat. Most arról értesülünk, hogy Oszkár király maga is 20,000 koronával járult a költségekhez. Dr. Nansen egy

ballon-captivot akar magával vinni az utra, a mi nagy szolgálatot tehet a vizsgálódásoknál.

Az angolok élelmessége. Londonból írják: A «Pearsona Weekly» tulajdonosa arra az eredeti ötletre jött, hogy előfizetőinek egy menyasszonyt igért 2000 márká jövedelemmel. A kiadó ki is keresett egy leányt, ki ezt a szerepet elvállalta. Özvegy anyjánál lakott a külvárosban és több jelentkező közül reá esett a választás. Menyasszonyt választani aránylag könnyű dolog volt, de annál nehezebb a vőlegényt eltalálni. Százával jelentkezték a vőlegény-kandidátusok a társadalom minden osztályából. Arczképek és levelek után végre megejtették a választást. A kiadó a vidéki jelentkezőknek megtérítette az utazási költséget és ajánló levéllel a leányhoz és anyjához küldte a házassodni szándékozó urakat. Ott theára marasztották őket és bemutatták a szép aránkat. Sok theát és süteményt fogyasztottak így el, de a leányzó csak nem akadt az igazsira, kit férjül akart volna. A kiadó végre megunt a dologot és kijelentette, hogy a leány sokkal jobb, mintsem egy férfi érdemessé tudná magát tenni a kezére.

A krokodilus-fészke. Kelet-Afrikában a Vitu-földön Voeltzkov, német természettudós, érdekes megfigyeléseket tett a krokodilus-fészke körül. A mult év január havában krokodilus-tojásokat vittek hozzá, s ő rögtön fölkereste a helyet,

a honnan szedték, az Osi folyó mellett. A krokodilusokban gazdag Osi egyik mellékfolyója, a Vagogona partján, a víztől 5—6 lépésnyire akadt a fészkekre. A különben dus növényzetű föld hat lépés átmérőjű területen mintegy le volt tarolva, a mi szerinte akként történhetett, hogy az állat a földön heverve néhányszor körben forgott és farkával a növényeket leverte. A krokodilusnak tiszta fekvőhelye körül itt-ott kisebb-nagyobb csomókban volt a letarolt növényzet látható, a mi természetes következménye a letarolás említett módjának. Igazi fészkeképzésről szó sincs. A fészkeknek nevezhető tiszta térség ugyszólván egészen szabad, úgy, hogy a nap sugarai minden oldalról érik. A tojások négy árkooskában voltak, a melyeket az állat kemény, meglehetősen száraz, homokos talajba vagy két lábnyi mélységre ástott. Az árkok körül talált tojáshejakkal együtt, a melyek a tojások kiásásakor eltörtött tojásokból valók, a lerakott tojások száma 85—90 darab lehetett. A benszültöttek állítását a krokodilus, a mint kiválasztotta és elkészítette a tojásainak lerakására alkalmas helyet, árkot ás, hassal az árkok fölé fekszik és 20—25 tojást rak belé, a melyeket azután homokkal betemet. A második árkot a második napon ássa, a harmadikat harmadnap, a negyediket negyednap. A tojáslerakás napjától kezdve a fiókák kibuvásáig az állat nappal a fészkeben tartózkodik és az árkokon feküdve alszik, a mi mintegy költségnek volna tartható. A fiatalok

A házszabályok módosításának kérdése. A képviselőház február 23-ki ülésének végén előfordult zajos jelenetek élénk megbeszélés tárgyát képezték a szabadelvű párt klubjában. Már a képviselőházi ülés végén szóba jött, hogy másnap délelőtti tíz óra zárt ülés tartása kéresek, mely módok fölött tanácskoznék a 23-ikhoz hasonló jelenetek ismétlődésének megakadályozására. E tervet azonban elejtették azon reménységben, hogy a tanácskozások rendes folyamata a 23-ikhoz hasonló incidensek által nem fog többé megzavartatni. De az esetre, ha e feltevést nem igazolnák a legközelebbi napok, illetékes helyen, mint a Pesti Hírlap értesül, határozottan célba vétetett a házszabályok módosításának kezdeményezése.

Románia és monarchiánk. Az új román vámtarifát, mint Bukarestből jelentik, a jövő hó közepéig a parlament elé terjesztik, hogy július elején, a mikor Románia összes még fennálló kereskedelmi szerződése és konvenciói lejárnak, törvényerőre emelkedjék. Az új vámtételek nagyon mérsékeltek. Az új tarifa, nem tekintve egyes cikkekre, melyeket Romániában már nagy mértékben termelnek s melyeket a román kormány az idegen versenynyel szemben védeni akar, — e cikkek: főleg bőr, közönséges fa és szövőtt árúk, szesz és liszt — egyáltalában nem protekcionista szellemű. Az új specifikus vámok, melyek átlagban nem magasabbak az érték 8—10 százalékánál, csak keveset különböznek a mostani konvencziók tételeitől. A mi az Ausztria-Magyarországhoz való kereskedelmi viszonyt illeti, melynek szabályozása leginkább érdekli Romániát, mindenesetre sokkal kedvezőbb lesz, mint a mostani. Románia ugyanis az autonóm tarifa életbeléptetése után első sorban Ausztria-Magyarországgal szándékozik szerződéses tárgyalásokat kezdeni. Ha e tárgyalások eredménye kedvező lesz, akkor Ausztria-Magyarország még kedvezőbb elbánásban fog részesülni, mint az autonóm tarifa szerint; de ha már e remény nem is teljesednék, Ausztria-Magyarországnak mégis meglesz az az előnye, hogy bevitele Romániába nem fog kedvezőtlenebb bánásmódban részesülni, mint a versenyző államoké, mert árúira nézve az autonóm tarifa alacsony tételei lesznek érvényesek. Mindez természetesen attól függ, hogy Ausztria-Magyarország is lemond a mostani kivételek elbánásáról, melyben a román cikkek részesíti. Ez azonban az irányadó tényező ismert intenczióinál fogva nem szenved kétséget.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A konzuli bíráskodás fölött folytatott vita általános része febr. 23-án ért véget a képviselőházban. Az utolsó szónok Csanády Sándor volt s az ő ékes szónoklata után az általános vitát az elnök beárta.

A zárbeszédet sorát az igazságügyi bizottság előadója, Bokross Elek nyitotta meg ép oly világos és szabatos érveléssel beszédével, mint a milyen

körülbelül két hónap múlva bujnak ki a tojásból. Mikor Voeltzkov a fészkekhez érkezett, akkor távozott, menekült onnan a krokodilusanya, a kinek vízbe ugrását még jól hallotta; a fészken friss, nedves nyomok árulták el, hogy az állat még nem rég feketett. A vízben látott állat nilusi krokodilus volt, a mely egész Kelet-Afrikában otthonos. A krokodilus csak egyszer tojik az évben, még pedig januárius hó végén, vagy februárius hó elején. A bennszülöttek a tojásokat összegyűjtik és mint nevezetességet árulják az idegeneknek. Több utazónak azt az állítását, hogy a bennszülöttek a krokodilus tojását meg is eszik, valótlannak állítja. A tojások fehérek, érdesek, kemények, ovális alakúak: hosszúságuk 8 cm., szélességük 5 cm.

Koldus-telep Hollandiában. A párisi városi tanács néhány hét előtt három tagját: Georges Berry, Failliet és Cattiaux urakat azzal bizta meg, utazzák be Európát és keressenek módot, hogyan lehetne Párist koldusaitól megszabadítani. Azoktól a koldusoktól, kiknek ez mesterségük: a lappangó, ügyes semmit tevőtől, a hamis éhezőtől és időszaki csonkáktól. A törvény és a prefekturai rendeletek tiltják ugyan az ilyen koldulást az utcákon, de sem a házak ajtajától, sem a templom küszöbétől nem tiltják el őket; sőt sok városrészben a rendőrök szíves elnézéséből a koldusok az utcákon működnek biztossan és haszonnal. Ha egy szigorubb rendőr véletlenül «elcsípi» valamelyiküket, pár napig kipihen a

bevezető előadói szónoklata volt. Sorra vette az ellenzék által a törvényjavaslat ellen fölhozott argumentumokat s éles kritikával boncolta ezeket szét. Rámutatott továbbá az ellenzék szónokoknak amaz eljárására, hogy midőn Szilágyi Dezső javaslatát elítélték, inkább csak kérdéseket állítottak föl s ezeket megoldani meg sem kísérelték; mert a konzuláris bíráskodás szabályozásának az a módja, mely Apponyi határozati javaslatából kiolvasható, gyakorlatilag szinte megoldhatatlan.

Bokross beszédét a szabadelvű-párt élénk helyesléssel fogadta s utána Beöthy Akos félreértett szavainak helyreigazítása czimén kért szót; e fölcsóválásában azonban úgy félreértette a törvényjavaslat indoklását, hogy Szilágyi Dezső igazságügyminiszter kénytelen volt ténylegi rektifikációt tenni, mely az ottman birodalom területén működő konzulaink bíráskodására vonatkozott.

Ezután Apponyi Albert gróf mondotta el zárbeszédét saját határozati javaslata mellett. Főképen az igazságügyminiszter beszédével igyekezett polemizálni, s kimutatni, hogy a törvényjavaslat a konzuláris bíráskodást lényegében közös ügygyé teszi s az igazságügyminiszter csak „formai kibúvókat” teremt e közösség alól. Beszédének ele egyenesen Szilágyi Dezső ellen fordult s így az ellenzék köreiben zajos hatást keltett. Beszéd Apponyi a „kormányképesség”-ről s midőn e szavak keveredtek beszédébe: „haszonlesés”, „korruptció” az ellenzék tetszése tetőfokra hágott. Mire Apponyi hosszú beszédét befejezte, az idő háromnegyed 2 óra felé közeledett. A beszéd végén a mérsékelt ellenzék és a vele demonstrációra egyesült szélsőbal tüntető tombolásba törek ki. Egy negyedőráig tartott a nagy zaj; végre a képviselőház többségének méltóságos magatartása kieszközölte, hogy az igazságügyminiszter több sikertelen kísérlet után megtehetette megjegyzéseit Apponyi gróf beszédjére. Szilágyi Dezső a szokottnál emelkedettebb hangon, de a szokottnál nem kevesebb finomsággal vágott vissza Apponyira, ki egész politikáját a nemzet gyengeségére alapítja, ki a nemzet erőtlenségét hirdeti s kinek az a célja, — mint ezen beszéde is elárulta — hogy elbátortalanítsa a nemzetet.

A következő ülés elején Wekerle Sándor pénzügyminiszter törvényjavaslatot terjesztett be a magyarországi ev. ref. közalap és az ágostai hitvallású evangélikus egyház-egyetem haszoncélú alapja javára felveendő nyereségy-kölcsön engedélyezéséről.

Ezután a konzuli bíráskodás törvényjavaslata felett folytatták a zárbeszédet. Polónyi Géza saját határozati javaslata mellett kardoskodván,

először is ünnepélyes hangon megkötötte Apponyival és pártjával a „bajtársi és szövetségi” viszonyt.

Bokross Elek előadó Polónyinak egy pár ténybeli tévedését igazította helyre, így többek közt felvilágosította arról, hogy nem a külügyminiszter bíró-kinevezési jogáról van itt szó, hanem arról, hogy a konstantinápolyi nagykövet alkalmazhasson szakértőket. Erre Polónyi Géza félreértett szavait igazította helyre s ismételt előhozta, hogy Beust idejében az osztrák és magyar kormány között már megállapodások jöttek létre a konzuláris bíráskodás szabályozása tárgyában.

Ezután Szilágyi Dezső igazságügyminiszter emelkedett föl szólásra. A képviselők sietve foglalták el helyeiket s általános csöndben hallgatták beszédét. Bár az ellenzék keddi kellemetlenkedése után lett volna tán joga Szilágyinak kiméltetésre, mindazáltal szigorú tárgyilagossággal beszélt. Beszéde elején a Beust-féle megállapodásokra megjegyezte, hogy ezeknek nyomára nem akadt sem a külügyminiszteriumban, sem a minisztertanácsi jegyzőkönyvekben, sem az igazságügyminiszterium irattárában. Ezután áttért az egy hetes vita jellemzésére, melynek — úgy látszik — nem annyira az érvek harca, mint inkább a hangulat felkeltése s a vitába vitele volt a célja. Kimutatta ezután Szilágyi Dezső, hogy a két ellenzék, csak-hogy támadhassa a törvényjavaslatot, oly fölfogást alkotott a konzuli bíráskodásról, a melyre az egész művelt Európában nincs példa.

Az ellenzék felfogása szerint a konzul tagja a belső szervezetnek, tehát azt kívánják, hogy reájuk alkalmaztassék a belső szervezet bíráira alkalmazott szabály. Azt a — már csak mosolyra gerjesztő — felfogást vallja az ellenzék, hogy ott, a hol a konzuli bíráskodás alkalmaztatik, ott a hazai földnek egy kitolt darabja van, tehát a magyar honos felett úgy kell itélni, mintha Magyarországon volna. Ennek ellenében mindenütt a világon úgy fogják fel a konzuli intézményt, hogy az a külügyi szervezet integrál része s a konzulok mindenütt a külügyminiszter alatt állanak. A konzul az állam képviselője a külföldön s kereskedelmi funkciója a legkisebb, mert ezen kívül a konzul belügyi, igazságügyi, rendőri s peren kívüli adminisztratív munkakörrel bír, ha tehát a konzuli bíráskodás közös ügyet teremt, úgy a konzul mindezen funkciói — Apponyi szerint — új közös ügyeket teremtenek s Apponyinak mindezek ellen harcolni kellett volna.

Ezután következett az igazságügyminiszter beszédének az ellenzékre s különösen Apponyira nézve legérzékenyebb része. Apponyi beszédéből mutatta ki Szilágyi pontolpontra, hogy a jogi alapon álló ellenzék vezére mint hagyja el ezt az alapot minden beszédében és mint tér arra

börtönben; innen elviszik a nanterrei fogházba, honnan egy hónapi fázulás után visszaadatik családjá szeretének és a járókelők bőkezűségének. A nanterrei fogház havonként 2—3 száz ilyen vendéget fogad be. Ez sok pénzükben van az adófizetőknek és még sem csökkenti egygyel sem a párisi koldusok számát.

A párisi küldöttek Hollandban kezdték meg tanulmányaikat, honnan nemrég érkeztek vissza, sok érdekes adatot hozván magukkal. Bejárták az árvaházakat, a dologházakat, az éjjeli menhelyeket, még a híres steemoyki phalanstért is, mely szegény, munkanélküli családok számára áll nyitva és mely a jótékonyság egyik legeredetibb műve, a mit a magán kezdeményezés Európában valaha alkotott. Utazásuk főcélja Veenhuizen volt, hol a koldulás elnyomására alapított állami intézetet kívánták megtekinteni. Földmívelési gyarmat ez, hova csak 16—17 éves férfiakat fogadnak be. Négyezer lakost képes befogadni, de az intézet eddig csak kétezer nyolczszázat volt kénytelen felvenni. Ezek kolduláson ért és koruk vagy elfogatásuk körülményei szerint a gyarmatba való 3, 4 vagy 5 évi deportációra ítélt egyének. A kezelés a lehető legenyhébb. Mindnyájan dolgoznak. Legnagyobb részük földmivelő, a többiek különféle mesterségekkel vannak elfoglalva s oly módon beosztva és szervezve, hogy a gyarmat minden szükségletének meg tudnak felelni és majdnem teljes fogyasztását előállítják. Még a tehetetleneket is foglalkoztatják. A nyomoréklábu haris-

nyát köt; a félkezu izeneteket visz vagy lábbal hajtja a gépet, melynél egy társa dolgozik. Mind-egyik naponta egy sout kap (ez a zsebpénz); egy második sou naponta a tartálékhoz vándorol. A fegyelem épen nem emlékeztet a fogházra. Szabadon járnak-kelnek a gyarmat területén. Csak az iskolába járni köteles tanuló 40 éves koráig és a nagy misét kell hallgatnia minden vasárnap. Legnagyobb részük jobb szereti ezen életet a szabadságnál. Szökés majdnem soha nem fordul elő Veenhuizenben; igaz, hogy az ilyen csint magán elzárással büntetik és úgy látszik, hogy Hollandban a zárka nem igen kellemes. Meg lehetne-e a veenhuizeni kísérletet Párisban is próbálni? Ezt a kérdést fogják most vitatni. Be kellene érni azzal, hogy Páris környékén olcsón koldus-gyarmatot szerelnék fel, hol földműveléssel foglalkoznak. Van is egész közel arra való terület: azon 530 hektár, melyet a Seine-megye Méry-sur Oise-ban 25 év előtt a párisi nagy temető céljára szerzett meg. Ezen terv, melyet utóbb elejtettek, de 1868, 74, 81 és 83-ban — valahányszor a temetők nagyobbitásának kérdése felmerült — újra felvetek, úgy látszik, arra van kárhozzátva, hogy soha teljesedésbe ne menjen. A párisiak nem akarnak halottjaiktól távol élni. De azt is kívánják, hogy megszabadítsák koldusaitól és ha a seine-et oisei terület ezen üdvös takarításra szolgálhatna, áldának érte a város tanácsát és nem sajnálnák többé azon milliót, melybe a bus aquisitio került.

ismét vissza. Apponyi határozottan kijelenti, hogy veszedelemnek tartja Ausztriával egy souverainitás-jog gyakorlására nézve megegyezni. A ki ezt a politikát komolyan veszi, az rég elszakadt az 1867. XII. t. cz.-tól.

Szavazásra kerülven a sor, 452 igazolt képviselő közül — elnök nem szavazván — a törvényjavaslat mellett 188 képviselő igennel, ellene 102 nemmel szavazott, távol volt 161, így tehát a javaslatot a ház 86 szótöbbséggel általánosságban elfogadta. A pártönkivüliek közül Széll Kálmán is a kormány javaslata mellett szavazott.

Különfélék.

— **Műkedvelői előadást** rendez a kézdívárshelyi jótékony négyelet márczius 8-án (azaz jövő vasárnap) a tanácsház nagytermében. Színtre kerül „A fény árnyai“, Szilageti Ede Teleky-díjat nyert kitűnő drámája; rendező: Selyei Tóth Albert. A szerepek ismert jó kezekben vannak. Az előadásra a négyeletnek sikerült a műkedvelő-egyesület jobb erőt megnyerni, s érdekességet nyújt ez előadásnak az, hogy műkedvelőink, kik eddig csak népszínművekben és — egy ízben — vigjátékban próbálkoztak és pedig mindannyiszor szép sikerrel, most egy új téren: a dráma terén fogják magukat bemutatni. Hiszszük, hogy a siker ezúttal sem marad el. Melegen ajánljuk a közönség figyelmébe ez élvezetesnek ígérkező előadást.

— **Halálozás.** Részvétellel közöljük az alábbi gyászjelentést: Alulírottak a maguk, a kiterjedt rokonság és ismerősök nevében szomorúan jeleltik, hogy a hű feleség, szerető édes anyja és nagyanyja, jó testvér: Ditroi Csiby Alajosné sz. Deák Rozália példás élete 81-ik, boldog házassága 61-ik évében, 3 heti szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után folyó hó 20-án délután 4 órakor jobb létre szenderült. Munkásság, szívósság, szelidség és mély vallásos érzés jellemezték a boldogultat, kinek földi maradványa folyó hó 23-án (hétfőn) d. e. 9 órakor fog a helybeli köztemetőben örök nyugalomra helyeztetni. Lelkéért az engesztelő szent mise-áldozat folyó hó 23-án d. e. 10 órakor fog a helybeli rom kath. templomban az Egek Urának bemutatni. Az örök világosság fényeskedik neki! Gyergyó-Ditro, 1891. február hó 21-én. Az elhunynak térje: Ditroi Csiby Alajos birtokos, 1848—49-iki honvédszázas; Gyermekai: Csiby Karolina férj. Siklód Péter, Csiby Agnes férj. id. Biró István, Csiby Rozália férj. Csibi Miklós, Csiby Tamás gelenczi plebanos, Csiby Lőrincz m. kir. erdőrendező s neje és gyermekeik, Csiby Imre közs. adószedő s neje és gyermekeik; testvérei: Deák Agoston gyergyótekerőpataki kántor s neje, fők: Deák János borszéki tanító s neje és gyermekeik, öcsésének özvegye: Deák Alajosné s leányuk: Deák Anna; unokai: Köllő János ditroi tanító s neje és gyermekeik, Köllő Károly, Csibi Péter m. kir. honv. őrmester, Csibi Lajos műasztalos, Csibi Károly műlakatos, Csibi Karolina, Csibi Borbála, Csibi B. Ia.

— **Köszönetnyilvánítás.** Alohott nem mulaszthatom el, hogy a nyilvánosság előtt is köszönetet ne mondjak nagyságos dr. Salkovics Ignác úrnak, kórházi igazgató-főorvos úrnak, ki nehéz betegségekben kifejtett fáradhatatlan, kitűnő gyógykezelésével veszélyes tifusz és tüdőgyulladásomból úgy szőlván a sir széléről adott vissza az életnek. Kézdi-Vásárhelyt, 1891. febr. 28-án. Benczur Judith.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon nemes szívű jóakaróim, kik nehéz betegségekben becses látogatásukkal fájdalmaimat enyhíteni kegyesek voltak s kiknek a kiállott szenvedések miatt egyenként köszönetet és bucsut nem mondhattam, fogadják szívvelyes bucsumat és hálás köszönetemet jószívűségükért. Kézdi-Vásárhelyt, 1891. évi február 28-án. Benczur Judith.

Közigazdaság.

A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara

1891. évi február hó 9-én tartott első rendes közgyűlésének jegyzőkönyvéből.

(Folyt. és vége.)

Olvastatik báró Bánffy Zoltán főispánnak, a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara megalakításával megbízott miniszteri biztos ur ö méltóságának folyó évi január 20-ról kelt átirata, melyben tudósítja a kamarát, hogy a nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur a megválasztott elnökök és két alelnökök ezen állásaikban megerősíteni méltóztatott; a kamarát működése kezdetén szívvelyesen üdvözölve, tevékenységét figyelemmel fogja kísérni, ohajait és javaslatait pedig a kellő méltatásban részesíteni.

A miniszteri biztos ö méltósága maga részéről is üdvözölve a kamarát, utasítja ügyrendjének és költségvetésének mielőbbi elkészítésére és jelzi a kamara alakulására vonatkozó összes iratok átküldését.

A közgyűlés a miniszteri biztos ur ö méltósága átiratát és a nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter urnak a kamara elnökségét megerősítő intézkedését hódoló tisztelettel veszi tudomásul, s ezzel kapcsolatosan egyhangulag elfogadja elnök azon indítványát, hogy a kamara jelen üléséből a kereskedelemügyi m. kir. miniszter urhoz köszönő-feliratot intézzen, ugyancsintén átiratilag fejezze ki köszönetét báró Bánffy Zoltán volt miniszteri biztos ur ö méltóságának is.

A kereskedelemügyi miniszterhez tett felirat szövege ez:

Nagyméltóságú kereskedelemügyi miniszter ur! Kegyetlen urunk!

A székely megyéknek azon régi ohaját, hogy kereskedelmi és iparügyei egy Maros-Vásárhelyt, a székely fővárosban felállítandó kereskedelmi és iparkamarában nyerjenek önálló képviselőket, nagyméltóságod atyai gondoskodása megvalósította.

Ujjonan alakult kamaránk első kötelességének tartja ezért nagyméltóságodnak, hódoló tisztelettel nyilvánítása mellett, legbensőbb, legmélyebb köszönetét kifejezni, kérve excellenciádat, kegyeskedjék jóakaratu támogatásában és pártfogásában továbbra is részesíteni.

Nem zárkozzunk el ugyan azon tudat elől, hogy a kezdet nehézségeihez, melylyel ujjonan alakított kamaránknak küzdenie kell, még a gyakorlat és tapasztalat hiánya e téren is járul, de bizunk benne, hogy szilárd akaratum és ügybuzgalmunknak rövid idő alatt sikerülni fog e nehézségeket legyőzve, kamarai kerületünk kereskedelmi és iparviszonyait, forgalmi szükségleteit alaposan és kimerítően megismerni, mert egyedül ezeknek tüzetes ismerete képesíthet oly indítványok, javaslatok és életképes ajánlások megtételére, melyek gazdasági életünk természetszerű, fokozatos haladását és fejlődését eredményezhetik.

A gyárpar s nagy vállalatok fontosságát kamarai kerületünk gazdasági életére teljesen átérzve, feladatunkat fogja képezni a viszonyok általános és helyes ismeretése által, a nagy töke figyelmét hezagot pótló vállalatok létesítésére, különösen a mezőgazdasági és erdőtermenyek feldolgozása, valamint a bányáipar terén felhívni.

Kereskedelmünk fejlesztése érdekében iparkodni fogunk oda hatni, hogy az feladatának a termelvények forgalomba hozásánál, a termelő és fogyasztó közötti érintkezést és közlekedést mindkettő érdekében minél közvetlenebbé tenni, teljesen megfelelhessen, a hazai ipar termékeinek, különösen tekintettel határszéli megyeink indusztriájára, állandó kedvező kiviteli piacot biztosítson a keleten, mi végből kedvezőbb vámviszonyok létesítése, különösen Romániával, a legkíváratosabb lenne.

Kiváló gondoskodásunk tárgyát fogja képezni a székely megyék házi és kézműiparának fejlesztése és a nagy ipar mellett lehető versenyképessé tétele.

Azon szempontból kiindulva, hogy a nemzeti vagyon és jövedelem helyes, arányos és harmonikus megoszlása az egyes osztályok között, mint a nemzeti jólét egyik legfőbb tényezője, a kamara állandó megfigyelése tárgyát képeze, a kamarák kötelességének tartjuk a közép és alsóbb polgári osztályok érdekeinek megvédésére e téren az impulst megadni, a kezdeményezést megtenni, mi végből a szövetségi szellem fejlesztése, a hasonfoglalkozású kisiparosok tömörítése nyers anyag bevásárlási, munkaeszköz beszerzési és raktártartó egyletekké, a hitelszövetkezetek helyes alapra fektetése tüzendő kamaránk főbb feladatai közé.

Ehhez járulna még a kereskedelmi és iparszakoktatás fejlesztése, a tanoncok kellő és helyes iskolai képzetése.

A háziipar vándortanítók általi fejlesztése, képzelményeinek állandó piac biztosítása, esetleg központi raktárak létesítése által, a kamara állandó figyelmének tárgyát fogja képezni.

Meg vagyunk győződve, hogy Excellenciád, kinek nevéhez fűződnek mindama korszakalkotó intézmények, melyek hazánk gazdasági életében forduló pontot képeznek, kiknek érdemei előtt nemcsak hazánk minden józan gondolkodású polgára tisztelettel és szeretettel hajlik meg, de a külföld is elismeréssel adózik, legkegyelmesebb támogatásával a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara meg fogja oldani feladatát: a Székelyföld kereskedelmi és ipari felvirágztatását!

Elnök — hivatkozással arra, hogy a kamarának működését már ez év elején meg kellett volna kezdenie — bejelenti azon intézkedéseket, melyeket az elnökség ennek megfelelőleg fontosabb és

elodázhatlan ügyek, valamint az előmunkálatok elintézése végett, a kamara utólagos jóváhagyása reményében, létesíteni szükségesnek tartott.

A közgyűlés az elnökség eddigi intézkedéseit jóváhagyó tudomásul veszi s azokat a kamarai iroda végleges szervezéséig helybenhagyja. — Schwartz Zsigmondnak eddigi odaadó működéséért elismerését nyilvánítja, a titkári teendők vezetésére továbbra is felkéri és kimondja, hogy a megállapítandó titkári fizetés aránya szerint annak id-jében megfelelő tiszteletdíjban részesítendő. Végül utasítja az elnökséget, hogy egy — a kamara igényeinek megfelelő — szállás kibérléséről és berendezéséről gondoskodjék.

Ideiglenes titkár jelentést tesz a kamarához beérkezett és elintézt miniszteri leiratokról, továbbá az ügyforgalomról, mely szerint a beadványi jegyzőkönyv 102 számot tüntet fel.

A közgyűlés az ügyforgalomról tett jelentést tudomásul veszi.

Elnök bejelenti, hogy azon méltatlan támadásokkal és agitációkkal szemben, melyet az osztrák iparegyesületek és egyes hírlapok a magyar új vasuti áru díjszabás és a kereskedelemügyi m. kir. miniszter: Baross Gábor ur ö nagyméltósága ellen indítottak, a magyar honi kereskedelmi és iparkamarákkal egyetemben, kamaránk elnöksége is állást foglalt s azon meggyőződésben, hogy a kamara közgyűlése ebbeli intézkedéseit magáévá teszi és jóváhagyja, a kamara nevében üdvözölő táviratot intézett Baross Gábor kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ö nagyméltóságához. (Annak idején közöltük.)

A közgyűlés egyhangul lelkesedéssel helyesli és jóváhagyja az elnökség ezen intézkedését.

A kamara szolgálati, fegyelmi és kártérítési szabályzata felolvastatván, csekély módosítással elfogadtatott és a nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur jóváhagyása elé terjesztetni határoztatott.

Elnök jelenti, hogy a költségvetés megállapításához szükséges kamarai illeték alapját képező kereseti adók kimutatását a sepsiszentgyörgyi és marosvásárhelyi pénzügyigazgatóságok beküldték, míg a székelyudvarhelyi pénzügyigazgatóságtól — daczára az elnökség megsürgetésének — még nem érkezett be, mely okból a költségvetés elkészíthető nem volt. Azonban reméli, hogy a szükséges adatoknak nem sokára birtokába jutva, a költségvetést egy legközelebb összehívandó közgyűlés tárgyává teheti.

A közgyűlés elnök jelentését jóváhagyó tudomásul veszi és felkéri az elnökséget, hogy a költségeloirányzat tervezetét — előzetes tájékozás végett — a kamara tagjainak a közgyűlés előtt küldje meg.

A tárgysorozat ki lévén merítve, elnök még egyszer köszönetet mond a megjelent tagoknak szíves megjelenésükért és azon reményének ad kifejezést, hogy a kamara tagjai ezutánra is mindig meleg érdeklődéssel fognak részt venni a kamara ügyeinek elintézésében s ezzel a székely kereskedelmi és ipari érdekek előmozdításában; mire elnök a mai első rendes közgyűlést bezárja.

54-ik közlemény

a kézdívárshelyi munkaképtelen szegények ápolására hivatott „Stephanie“ menedékház részére tett szíves adakozásokról.

Nagy Pál mészáros, Szabó Sámuel, Dézsi János egyházi 4—4 kupa paszuly; Kovács Istvánné 10 liter paszuly, Sükö Károlyné, öz. dr. Longhiné, Szűcs Liza 2—2 lit. paszuly; Szabó Gyuláné, Szabó Dénesné, Welner Györgyné 4—4 liter lenese; Török Jánosné 1 véka törökbuza; Benkő Sándor szeszgy. 20 liter buza; Turóci Mózes, Tóth Gézané 20—20 liter rozs; Jancsó Istvánné 1 véka rozs, Dávid János 3 liter borsó, Balogh Gyula 1 veder eczet, Jancsó Mózesné 10 lit. eczet, Benkő Gyuláné 4 kupa eczet, Nagy Ferencz 5 lit. eczet, Török Sándorné 2 liter eczet, Jancsó Gyula 1 s fél kgr. rizskása, Kovács Károly 2 kgr. rizskása, id. Jancsó Mózesné, Szűcs József, Benkő Béla kereskedő, Dobál Lajos 1—1 kgr. rizskása; Csizsár Pál, Barla Ferencz 1—1 kgr. buza; K. Csizsár József 2 kgr. árpak; Fejér Lukácsné, Szűcs Bálint, öz. Csizsár Pálné 1—1 véka murok; Köloné Mózesné 1 lit. zsir; Jancsó Béla mészáros, Nagy Sándorné fél-fél kupa zsir K. Csizsár

József, Szűcs Mózes kereskedő, Török Bálintné 1—1 rud szappan; Jancsó Károly fél rud szappan, Wertán Testvérek, Dávid Antal, Dávid Gyula, Czetz Márton, ifj. Dávid Istvánné 1—1 főrevaló kendő, Jakabos Agoston, Bándy István 1—1 kgr. só, Császár Lukács 2 liter petroleum, K. Csizsár József, Török Bálintné 1—1 liter petroleum, Novák Sándorné 1 pohár, Jancsó Ferencz szűcs egy font turó, ifj. Kovács István 2 drb füstölt disznóláb, Jancsó Dánielné 1 fertály zsír, Jancsó Sándor 1 liter bor, Kovács János 1 véka pityóka, Csizsár Imréné 4 kupa borsó.

Fogadják a nemes szívű adakozók e helyen is a munkaképtelen szegény öregek nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelytt, 1891. febr. 11-én.

Br. Szentkeresztly Stephanie,
elnök.

Vajna Károly,
jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Ifj. Dobay János.

Newyorki Germania

életbiztosító társaság

alapítottatott 1860-ik évben.

Biztosítási állag 1889.

év végén

M. 226.319,585.

Tiszta vagyon

63 010,357.

Európában elhelyezett tőkék

5.854,622.

Kiváló előnyös díjtablázatok és biztosítási
módozatok.

Magyarországi vezérképviselőség

Budapesten, VI. Gyár-utca 13.

!!! Regále-igazolványok !!!

T. cz.

Tudomásom lévén arról, hogy az állam részéről kiadott **regále igazolványok** (járadék-szelvények) a legtöbb esetben utazó agentsek által vétetnek a felektől rossz árfolyammal, bátor vagyok az eladás megkönnyítése céljából szolgálataimat ezennel felajánlani. Bank- és váltóüzletemben az ebbeli forgalomnak nagy része összpontosul és mindenkor abban a helyzetben vagyok, ilyféle igazolványokat a legjobb árban, külön megtérítve a január 1-től folyó $4\frac{1}{2}\%$ kamatot, értékesíteni.

Kiváló tisztelettel: . . .

A dler Jacob L.

bank- és váltó-üzlete, Brassó.

(1—7)

Gyönyörű minták magánvevőknek ingyen és bérmentve. Még eddig nem létezett mintakönyvek szabók részére bérmentlenül és csak 20 frt betét mellett, mely megrendelések tétele után leszámításba vétetik.

Öltönyökhöz való szövetek.

A magas klérus részére peruvia és dosking, cs. és kir. hivatalnok-egyenruhákhoz előírás szerinti szövetek, ugyszintén veteránok, tűzoltók és tornászok részére, li-vrékhez, billiard és játékasztalokhoz posztók, vadászkabátokhoz loden, vízmentes is, mosószövetek, utazó-plaidok 4—14 frtig stb. A ki olcsó, tisztességes, tartós, tiszta gyapjú posztórukat és nem olcsó rongyokat akar vásárolni, melyek minden oldalról ajánlatnak és alig érik meg a szabódíjat, az forduljon

Stikarofsky Jánoshoz

Brünnben

legnagyobb posztóraktár Ausztria-Magyarországon.

Fél millió frt értékű állandó raktáram és világ-üzletemmel magától értetődik, hogy sok maradék van; minden okosan gondolkozó embernek be kell látnia, hogy ily kis maradék és couponokból mintát küldeni nem lehet, mintán néhány száz minta-megrendelés után semmi sem maradna és merő szédelgés, ha posztócégek mindennek dacára maradék- és coupon-mintákat hirdetnek és ily esetekben a minták egész darabokból és nem maradékokból vannak levágva; az ily eljárás szándékai világosak.

Maradékok, melyek meg nem felelnek, becsereltetnek vagy a pénz visszaküldetik. A szín, hosszúság, ár a maradékok megrendelésénél megjelölendő.

Szétküldés utánvét mellett, 10 frton felül bérmentve.

Levelezés német, magyar, cseh, lengyel, olasz (2—20) és francia nyelven.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

M e n e t r e n d .

Érvényes 1890. október 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1890. október 1-től.

A l l o m á s o k			Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat	A l l o m á s o k			Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk.)					Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N-Sze- ben felé)	(érk.)				
Brassó (vendéglő)	(ind.)						(ind.)	10.32		3.13	
Botfalva	"	4.70	10.32	2.43		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk.)	10.42		3.18	
Földvár	"	4.44	11.04			Nagy-Enyed	(ind.)	12.23		4.36	
Mogyorós	"	5.04	11.18			Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk.)	1.23		5.06	7.58
Apáca	"	5.10	11.30				(ind.)	1.50		5.24	
Köpecz	"	5.40	11.45			Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk.)	2.36		5.57	8.41
Agostonfalva	"	5.47	11.51				(ind.)	2.46		6.08	
Alsó-Rákos	"	6.06	12.06			Kolozsvár (vendéglő)	(érk.)	3.23		6.36	
Homoród	"	6.35	12.27				(ind.)	3.33		6.42	
Kacsa	"	6.54	12.39			Nagy-Várad (vendéglő)	(érk.)	5.28		8.10	10.48
Bene	"	7.17	12.56				(ind.)	6.05		8.30	
Erked	"	7.39	1.12			Budapest	(érk.)	10.41		12.41	2.08
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)	"	8.11	1.34				(ind.)	11.06		1.09	
Szegesvár (vendéglő)	(érk.)	8.38	1.49				(érk.)	6.35		8.15	7.15
Medgyes	(ind.)	8.47	1.59								
	(ind.)	10.10	2.59								

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul éjjel 5 óra 30 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 33 perczkor.

Héjasfalva—székelyudvarhelyi vasut.

Héjasfalva	indul délelőtt 12.—	Székely-Udvarhely	indul délután 2.45
Székely-Keresztur	12.31	Bögöz	3.15
Nagy-Galambfalva	1.05	Nagy-Galambfalva	3.41
Bögöz	1.21	Székely-Keresztur	4.18
Székely-Udvarhely	érkezik reggel 1.50	Héjasfalva	érkezik este 4.50

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.